

העלון טעון גניזה
עלון מס' 835
שבת פנחס
שנת תשפ"ו

תפארת פנח

ע"ש הצדיק המלובן רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת
 יוסף בן רבקה ז"ל
 אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
 רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
 יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
 כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
 חניה בן אורלי ז"ל
 דינה בת פורטונה ז"ל
 אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת פנחס

רבינו תם	צאת שבת	הדלקת נרות	פגל המנחה	ירושלים
9.07	8.30	7.14	6.19	תל אביב
9.04	8.33	7.31	6.22	חיפה
9.05	8.35	7.22	6.24	באר שבע
9.02	8.30	7.29	6.19	

הפטרה: "דברי ירמיהו"

מטעמים לשולחן

קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו (כז, יח)

במדרש (במדבר רבה כא, יד) מובא שכך אמר הקב"ה למשה: "הושע הרבה שרתך והרבה חלק לך כבוד, והוא היה משכים ומעריב בבית הועד שלך". הוא היה מסדר את הספסלים והוא פורס את המחצאלות. הואיל והוא שרתך בכל כוחו, כדאי הוא שישמש את ישראל". היו בעם ישראל תלמידי חכמים גדולים מיהושע. גם הם היו לבטח משכימים ומעריבים לבית הועד. מעלתו של יהושע היתה, שהוא השכיל ל"תפס עוד רגע" - הוא השקיע עוד כמה דקות לסדר את הספסלים, מה שלא עשו אחרים. בגלל ההשקעה הנוספת הזו - זכה להיות מנהיגם של ישראל. ישנם הרבה בחורים ואברכים שיושבים ולומדים בהתמדה. משקיעים בשנון וחזרה, ואף נבחרים על מה שלמדו, הכל טוב ויפה. אבל צריכים לדעת: לפעמים עוד השקעה קטנה, של עוד כמה דקות, יכולה לחולל פלאות. עם עוד השקעה קטנה של כח אפשר לקנות עולמות! קוראים לזה: "לתפוס את הרגע". הרגע הזה יכול ליצור את ההבדל הגדול. יש בנותן טעם להביא ספור נפלא שסיפר **רבי יצחק זילברשטיין** שליט"א: הובאה לפניו שאלה הלכתית מעניינת. חתן סיכם עם צלם שיבוא לצלם ולהסריט את החתונה שלו. הוא הדגיש לו מראש: "בחתונה ישתתפו הרבה רבנים. עליך להגיע עם צוות גדול כדי שתצליח לתפוס כל אחד ואחד". הם סגרו על תשלום של שמונת אלפים שקל, גבוה מהסטנדרט, עבור אירוע בסדר גודל כזה. כשהחתן קבל לידיו את התמונות, הוא נוכח לדעת שהרבה רבנים שהשתתפו בחתונה לא צולמו. הוא בא בטענות קשות על הצלם: סכמתי אתך מראש שאני משלם יותר יקר כי יש כאן הרבה עבודה. לא סיפקת את הסחורה! במקום שמונת אלפים שקל אני מוכן לשלם לך רק ששת אלפים שקל". והצלם השיב לעומתו: "התארגנתי עם צוות מורחב. מה יכולתי לעשות יותר? היה לחץ אדיר. השתדלנו בכל כוחנו לא לפספס כלום, אך מה אפשר לעשות? אנשים דחפו מכאן ומשם, ולא היה שייך להשתלט". הם החליטו לגשת לדין תורה. לאחר שהדינים שמטו את הטענות של שני הצדדים, פנה אב בית הדין לחתן ואמר: "חתן יקר, הסכת ושמע היטב לדברי! יתכן ומצד הדין אי אפשר לחייב אותך לשלם יותר מששת אלפים שקל כי באמת הצלם לא סיפק את הסחורה, וגם הצלם מודה בכך. אולם אם תשמע בקולי איעץ לך עצה טובה! כתוב שאלקים ניצב בעדת אל-ל. הקב"ה נמצא איתנו כאן ועכשיו. הצלם השתדל מאד, התאמץ, הביא צוות מתוגבר של עוזרים - אל תוריד לו משכרו! אני מייעץ לך שלפנים משורת הדין תשלם לו שמונת אלפים שקל, ואנחנו הדינים נפנה לאלקים שנמצא איתנו כאן ונבקש ממנו שהשנה הזאת יולד לכם בן זכר, בריא ושלם, מוצלח ותלמיד חכם". השיב החתן: "כבוד הרב! אני מכבד מאד את הרב, והברכות מאד חשובות לי. אבל אלפיים שקל בשבילי הם סכום מאד משמעותי. באתי לכאן לשאול מה קובעת ההלכה, ולא כדי לקבל ברכות. אם ההלכה קובעת שאיני חייב לשלם - אני לא מעוניין לשלם"... אב בית הדין נותר נבוך ואובד עצות. לפתע האברך שמשמש את הרבנים קם על רגליו, ואמר: "כבוד הדינים! מאחר והוא אינו מעוניין לשלם - אני מוכן לשלם במקומו! יש לי אחות שנושאה יותר מעשר שנים ואין לה ילדים. היא הוציאה כבר הרבה יותר מאלפים שקל על טיפולים, נסיעות לחו"ל ותרופות. אני משלם עכשיו לצלם ומבקש שהברכות - שרציתם לברך את החתן - תעבורנה לאחותי". הוא הוציא צ'ק, רשם עליו אלפיים שקל ונתן אותו לצלם. כולם התרגשו. הדינים התרגשו, הצלם התרגש, ואב בית הדין נעמד ועשה "מי שברך" מעומק הלב. האברך היה מאושר: "הודו לה' כי טוב שהגעתי היום לבית הדין וזכיתי לקבל ברכה כה חשובה לאחותי". מה שקרה הוא, שפתאום החתן קלט שהספק פה רציני מאד...הברכות חשובות ורציניות. אברך רציני הסכים להוציא מכיסו אלפיים שקל כדי לקבל אותן...הוא נעמד ואמר: "רבתי! אני מתחרט! אני רוצה לשלם את האלפיים שקל ולקבל את הברכות לעצמי". השיב לו האברך: "אדוני היקר, הפסדת את הרכבת! כבר חתמתי על הצ'ק וקבלתי את הברכות". אלא שהחתן היה "למדן" וטען: "איזה קנין עשיתי? בסך הכל כתבת צ'ק. אני אשלם לך עשרים אגורות שעולה הצ'ק. מי חייב את הכסף לצלם? אני! למי יש את העניין לנהוג לפנינו משורת הדין? לי! לא לך!". האברך עמד בפני התלבטות קשה מאד: "עד שזכיתי לכזאת הזדמנות נדירה לקבל ברכה - אוותר עליה?" לבסוף הגיע למסקנה: "אני מוותר". איך אמר הרב שטיינמן זצ"ל? "מעולם לא ראיתי אדם שוויתר והפסיד". הוא קרע את הצ'ק, ואמר לחתן: "תן את האלפיים שקל ותזכה בברכה. כך גם תצא מידי ספק אסור גדול". אב בית הדין התרגש מאד, ואמר: "אני מברך את שניכם בשתי ברכות: ברכה ראשונה לאברך שוויתר, וגם רצה להציל את החתן מספק איסור. וברכה שניה לחתן שהתעשת ותפס את עצמו ברגע האחרון". סוף הסיפור היה, מספר הרב זילברשטיין, שאחותו של אותו אברך נפקדה לאחר עשר שנות עקרות וילדה בן, יומיים אחר כך גם לאותו חתן נולד בן. ולמה יומיים אחר כך? כי הוא השתהה כמה דקות עד ששילם וקיבל את הברכה...אדם משכיל יודע "לתפוס את הרגע" שבכוחו לחולל את השנוי הגדול. יהושע השכיל לעשות זאת ומשום כך זכה להיות מנהיגם של ישראל.

שש באמרתך

ההלכה השבועית

דיני ומנהגי בין המצרים:

א. הימים שבין צום שבעה עשר בתמוז, לבין צום תשעה באב, נקראים ימי "בין המצרים". ואמרו חז"ל (במדרש איכה שם), שהם הימים שבין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב, שבהם נכנסו האויבים לירושלים, ופרעו פרעות בישראל, עד יום תשעה באב, שבו החריבו את בית המקדש, ולכן נוהגים כמה מנהגי אבל וצער מיום שבעה עשר בתמוז עד אחר תשעה באב.

ב. יש להזהר בימי בין המצרים שלא ללכת יחידי מתחלת שעה רביעית של היום עד סוף שעה תשיעית, (שבסך הכל הם שש שעות), מפני קטב מרירי, שהוא שד השולט בימים ההם, ולפי דברי הגמרא (פסחים קיא:) יש להזהר בזה ביותר מאחד בתמוז והלאה, וכן יש להזהר בימים אלה שלא ללכת ברחוב בין חמה לצל. והמלמדים תלמידים יזהרו שלא להורים יזהרו שלא יכו את ילדיהם בשעות אלו, מפני שיש חשש סכנה בדבר.

ג. חסידים ואנשי מעשה נוהגים אחר חצות היום הימי בין המצרים, לומר "תיקון רחל", שבו פסוקים של בכי וצער על חורבן בית המקדש, ומנהג יפה הוא. ויש נוהגים לומר "תיקון חצות" בכל ימות השנה בחצות הלילה, ותבוא עליהם ברכה.

חזון עובדיה

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyion.org או הכנסו ל- www.hasdeyion.org או בואצפ: 050-9580500

הארמון. "פקח עיניך והט אוזניך לשמע כל דבר!" - אמרו לו אנשי החצר - "כל שעות היום חייב אתה לעמוד בשער הזה, וכן עליך לשמור על חרבך מכל משמר!".

עמד הסנדלר המסכן כל היום, ולא נטש את מקומו לרגע. בכל זאת לא דאג מהיכן יהיה לו כסף לפרנס את בני ביתו, כי בטח בה' הזן ומפרנס לכל. בערב שב לביתו, נטל מקל, והחל מחשב ומפסל אותו, הקציע את המקל כחרב פיפיות, חדד את קצהו, גילף את ראשו וחרט בו מעשה אמן, עד שנהפך כניצב של חרב, דומה לחרב הפלדה של המלך - אך מעץ. הכניס הסנדלר את חרב העץ בנדן, ואת חרב הפלדה שקבל מהמלך, מכר לשכנו החלפן, תמורתה קבל טבין ותקילין. בכסף קנה מאכלים ומשקאות לבני ביתו ביד רחבה, וביחד אכלו והודו לבוראם על הסעודה הדשנה שזכו בה. כשהגיע המלך מחופש בערב לביתו, גילה כי שוב טעות היתה בידו. במקום סנדלר מסכן שאין לו לפרנסת בני הבית, הוא גילה בית שמח במיוחד, מלא בכל טוב. בהנאה רבה ספר לו הסנדלר, כיצד מכר את חרב המלך, אחרי שהכניס בנדנה חרב של עץ, ובקש מאשתו שתראה לאורח את חרב העץ. כשראו את החרב המדומה פרצו כל המסובים בצחוק גדול - ורק המלך החריש. אך נסתימה הסעודה והמלך שב לארמונו כשלבו חורש מחשבות און איך לנקום בסנדלר על מעשהו. בבקר קבל הסנדלר שוב הוראה מאת המלך לבוא לעמוד על המשמר בשערי הארמון. בא הסנדלר, עמד בקומה זקופה, ידיו מוטות לארץ, ועל מתניו תלויה חרב העץ. בת שחוק עלתה על פני המלך. התכנית שהגה מוצלחת הינה ביותר. שוב לא יצליח הסנדלר הפשוט לחמוק מתחת ידי! הוא בקש לקרא לו את שר הכספים. כשבא הלה ונעמד לפני המלך ביראה, התפרץ המלך בזעם: "בוגד! מועל באמון! מאה זהובים גנבת מקופתי! ענוש תענוש על כך בכל חומרת הדין!" אחר קורא: "הביאו לפני את הסנדלר, שומר הארמון!". כשבא הסנדלר לפני הורה לו: "כהרף עין התז את ראש הבוגד הזה! מאה זהובים גנב מקופתי" הגזבר נחרד בשמעו את גזר הדין הוא נפל לפני המלך, והתחנן כי לא בו האשם. אך המלך סרב למנות שוב את מטבעות הקופה, ולא הסכים לשמוע את טענותיו. הובך הסנדלר: מה יעשה כעת? הגזבר יחיה משום שאי אפשר למות מחרב של עץ, לכל היותר יקבל מכה הגונה ותו לא. אולם ברגע שבו יבחין המלך בחרב שלו - הוא עצמו יוצא להורג. עמד, אפוא, והתחנן לפני המלך: "אנא ממך, רחם נא על האומלל הזה, וסלח לו ברב חסדך! בטוח אני כי אפילו אם שלח ידו ולקח משהו, מהיום והלאה לא יעז לגנוב עוד פרוטה!". אך המלך ענה בתקיפות: "איננו ראוי לכך! איש שרימה את המלך דינו מות! יידע כל העם מה סופו של נוכל! ואם לא תתיז את ראשו - אצווה להתיז את ראשך שלך!" נשא הסנדלר את עיניו השמימה, וקרא בקול: "אבינו שבשמים אם האיש הזה חף מפשע, עשה נא נס, והפכת את הברזל לעץ! שמר נא ידי משפוך דם נקי, והושע ממות את שר הכספים!" בעודו מדבר כך, שלף את חרבו מנדנה, עיני הכל ננעצו בחרבו השלופה, והנה - עץ תחת פלדה! כולם נדהמו למראה עיניהם, ועל פני המלך השתפך חיוך גדול. "הפלאת בחכמתך!" - קרא לעבר הסנדלר - "אמנם רמית אותי, אך שכל חריף ושנון יש לך!". הוא העניק לו דורון ושלחו לביתו בשלום. הסנדלר שב להטליא את הנעלים כמקודם, ומדי לילה בלילה המשיך לשמח עם כל בני ביתו.

פי יספר

המסתפקים במועט הם בעלי אמונה תמימה. אין הם דואגים את דאגת המחר, ואינם אוגרים את רכושם ליום פקודה, אלא סמוכים ובטוחים על אביהם שבשמים שיספק להם את כל צרכיהם, ומסירים מעליהם כל דאגה.

בעניין זה מסופר על מעשה שאירע בגליציה: סנדלר יהודי עני חי בגליציה. ביום עבד האיש לפרנסתו בכל מיני עבודות שהזדמנו לחנותו, ובלילה היה לוקח את כל הכסף שהרוויח וקונה בו מאכלים משובחים ומושקעים. היה לבו של הסנדלר שמח וטוב לב כל הימים, וכך חי את חייו ללא דאגה, כשה' דואג לזמן לו את פרנסתו מדי יום ביומו. בימים ההם מלך בגרוזיה מלך רשע וערמומי, ותושבי המדינה סבלו מגזרותיו ושיגינותיו. לילה אחד, נדדה שנת המלך והוא החליט לצאת למחרת היום, מחופש בבגדי אזרח פשוט, לטייל ולשוטט בחוצות העיר, כדי לראות כיצד חיים בני עמו. כך אכן עשה. בשעת הלילה יצא לשוטט ברחובות, ונסה לחפש אדם או אירוע מיוחד. אך לא מצא ולא ראה שום דבר יוצא דופן. אדם אחד גער בילדיו, שני - התוכח עם שכנו, שלישי - חשב חישוביו, לראות כמה הרוויח וכמה הפסיד, אחרי עמל יומו. רק מבית אחד, בקעו קולות של רינה ושמחה. התפלא המלך על כך, והחליט להתחקות אחר המתרחש שם, לראות מה פשר השמחה בסתם יום של חול. נקש המלך על דלת הבית, פתחו לו את שערי הבית, וכבדוהו להסב אל שולחנם. לא היו שם אורחים או מוזמנים, ולא היו ערוכים על השולחן כל מעדנים, ובכל זאת השמחה היתה שרויה בבית. "סלח נא לי ידידי" - אמר המלך לבעל הבית, "מי אתה ומה מלאכתך, שאתה אוכל ושותה ושמח ביום חול כביום חג?" - "סנדלר פשוט אני" - ענה בעל הבית - "יש לי חנות קטנה בשוק, לאחד מתקן אני מגפיו, ולשני תופר נעליו. ביום אני עובד, ובערב יושב ואוכל עם בני ביתי, ומודה לה' על כל טובו" - "ומה תעשה, אם יבואו לפתע פתאום ויסגרו את חנותך בשוק?" - "שאל המלך". - "מה טעם אתן את דעתי על כך? בלב מי תעלה מחשבת זדון להתנכל לפרנסתי?" השיב הסנדלר. ישב המלך זמן מועט בבית הסנדלר, אכל מהמאכלים ושתה מהמשקאות שעל השולחן, קם והלך לו. למחרת היום, שלח משרתים להכריז בכל רחבי המדינה, על פקודה מטעם המלך: לצוות את כל הסנדלרים שבשוק לסגור את חנותיהם עד להודעה חדשה. לא הבינו האנשים איזו רוח שטות נכנסה במלך, כולם היו הולכים בטל ומקללים את מלכם, אך אף אחד לא העז להפר את הוראותיו. בשעות הערב התחפש שוב המלך בבגדי אזרח, ושב לפקד את בית הסנדלר, "הבה ונראה!" אמר המלך בליבו - אם ימשיך הסנדלר לשמוח גם הערב. נכנס לבית הסנדלר, והנה הוא יושב עם בני משפחתו, אוכל ושותה ולבו טוב עליו כהרגלו, כאילו לא קרה דבר. "שלום עליך ידידי, התכבד והכנס נא!" אמר הסנדלר בסבר פנים יפות, בהכירו את אורחו מאמש. אמר המלך: "רואה אני שאתה חי כתמול שלשום, מנין לקחת כסף היום? שמא עברת על הוראות המלך?" אמר הסנדלר: "המלך אמנם אמר לסגור את החנות, אך ישתבח שמו של ה' לעד! יצאתי לרחובה של עיר - לזה שאבתי מים, לזה חטבתי עצים, לזה עזרתי להעביר את מטענו, עד שקבצתי פרוטה לפרוטה, והנה שוב ערוך שולחני, והשמחה שורה במעוני". ישב עמו המלך שעה קלה, דבר עם בעל הבית שיחה קצרה, והלך לו, למחרת היום עם שחר בא שליח מטעם המלך וצווה לסנדלר לבוא לארמון. בבואו נצטווה הסנדלר, לחגור חרב כבדה ולעמוד על המשמר בשער

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

לפני שלושה שבועות נולד לבן שלנו, בן, השמחה הושבתה כשנודע לנו שהרך הנולד קיבל וירוס בלב מאד קשה. הוא היה בסכנת חיים גדולה. אי אפשר לתאר מה עבר עלינו כל התקופה הזאת, לא היה לנו לא יום ולא לילה. כמובן שלא הפסקנו להתפלל לרגע. מיד כשזה נודע לנו התקשרתי ל"חסדי ינון" והזמנתי "פדיון נפש" עבור הרך הנולד. הוא היה מאושפז בשניידר ובשערי צדק. בסיעתא דשמיא הוא התרפא ויצא מכלל סכנה ובשני הבתי חולים אמרו שזה פשוט "ניסי ניסים". אני רוצה להודות להשם יתברך שריחם עלינו ונתן לנו כלים... תודה לרופא כל בשר ומפליא לעשות וישר כח לשליחיו המסורים... בעילום שם

אמא שלי הייתה בחו"ל ופתאום הרגישה לא טוב, ממש לפני חזרתה לארץ. מיד עם הנחיתה בארץ, פינו אותה לבית חולים. לאחר בדיקות מקיפות נודע שהיא עברה אירוע מוחי קל, הייתה לה בעיה בשפה שנשמטה וחששנו מאוד שיהיה לה נזק מתמשך מהאירוע. כשנודע לי מכל האירוע, מהרתי לעשות "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ותודה לשם יתברך כבר למחרת היה שיפור מדהים. היא חזרה לעצמה ולא נשאר שום סימן חיזוני לכך שהיא חוותה אירוע מוחי. ולאחר כמה ימים היא חזרה לעצמה לחלוטין. אני רוצה להודות לשם יתברך על הסיעתא דשמיא המדהימה...

ש.י מהמרכז

בתי שתחיה הייתה בהריון הראשון שלה. מאחר שמדובר היה בלידה ראשונה בגיל מבוגר, היינו מלאי דאגה וחששות. במיוחד חששנו שמא יתעורר צורך בניתוח במהלך הלידה. כאשר נכנסה לחודש התשיעי, פנינו ל"חסדי ינון" וביקשנו לערוך "פדיון נפש" וקיוונו לבשורות טובות. כעת אני מתקשר כדי ולהודות ולשתף, שלמרות כל החששות והדאגות, הלידה עברה בקלות ובסייעתא דשמיא מיוחדת, ממש כפי שנאמר בברכה "כצאת הביצה מן התרנגולת". ברוך ה', האם והתינוק בריאים ושלמים. תודה לבורא עולם על חסדיו המרובים, ותודה לשליחיו הנאמנים ב"חסדי ינון"... ח.כ מהדרום

סבלתי במשך תקופה ארוכה בצפצופים באוזניים זה ממש הקשה לי על החיים, הלכתי לרופאה והיא שלחה אותי לבדיקת שמיעה, לפני הבדיקה, להכרותי עם הפדיונות של "חסדי ינון" מהרתי להזמין "פדיון נפש", ישתבח שמו של הבורא בבדיקה הכל תקין והפלא העליון, הצפצופים נעלמו כלא היו גם הרופאה לא יכלה להסביר איך זה נעלם ככה, אני מתקשרת להזמין עוד פדיון ולשתף ולשבח את הבורא על רוב חסדיו... אין עוד מלבדו...

ר.ב. מהצפון

ברוך ה', לאחר תקופה ארוכה של לימודים אינטנסיביים, השקעה רבה, התמדה ומאמץ לא פשוט, הזמנתי עבור הבת שלי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" שיהיה לה סיעתא דשמיא במבחני ההסמכה בראיית חשבון. שהם לא קלים בכלל... רוצה לבשר בשורות טובות, בתי עברה בהצלחה את מבחני ההסמכה, הגיעה אל היעד וקיבלה את התואר הנכסף. אין מלים להודות להשם... בעילום שם

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיו וקשונו שמר מצרות נפשו (פסוקי בראשית)

משל לענין חייב החזרה בתשובה טרם ביאת המשיח

והוא דומה לעבד שבחר מאדונו, ופגע בו אדם אחד ממכיריו ואמר לו: הלא אתה מכירנו מכבר שהיינו רעים זה לא זה עמד ואספך לך, שנודע לי שאדוניך שלח שלוחים לבקשך, ונודאי ימצאך ויענישך ענש גדול, כמשפט עבד הבגורח מאדונו; ושמעתי שהקרזי, שאם יבוא בעצמו קדם שימצאוהו שלוחיו, יהיה פטור מן הענש. על כן, שמע לעצתי וחזר תכף, וקבל על עצמך, שמהיום והלאה לא תבחר עוד, ואני אעיד עליך לפני אדוניך שאני מצאתי אותך בדרך בוכה ומתחרט על העבר, ומקבל עליך על להבא לעבד אותו באמת ובתמים, ואז נודאי יקבל אותך בנפש חפצה, אך מהר ומהר לרוץ מהרה לבית אדוניך קדם שימצאוך שלוחיו המחפשים אותך!

אמרת הצדיק

המקרה לא יתמיד. ומה שמתמיד הוא לא מקרה. רבי אלחנן וסרמן

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש

ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד-פעמית! להיות שותפים בהקמה -

ניתן להקדיש ולהנציח:

לעילוי נשמת | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה
ארון קודש | ספסלים | סטנדרים | ספרי קודש | שולחנות

כל תרומה נרבוך נוסף כבניין מקדש מעט, במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:

1700-720-500 ☎ 050-9580500

או חשב' 3640582-בנק הדואר 09-סניף 01 (נא לציין עבור מה)

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

החיזוק השבועי

האם כדקת פעם אם אתה הוא בעל הבית?

אדם אחד הגיע אל ה"מגיד" ממזריטש זי"ע והתאונן בפניו שאיננו יכול לטהר את מוחו ממחשבות והרהורים לא טובים שנכנסים אליו בעל כרחו ומבלבלים אותו. שמע המגיד את דבריו וציווהו לנסוע אל הצדיק - הרב זאב מזיטומיר זצ"ל. באותם הימים החזיק רבי זאב בית מזיגה. הלך האיש אל ביתו של רבי זאב והגיע בשעת לילה מאוחרת. הבית היה סגור. נקש האיש על הדלת, ואיש לא פתח. המתין זמן מה, נקש שוב על הדלת, ואין קול ועונה. הקור החל לחדור לעצמותיו והוא החל להתחנן ולצעוק שיפתחו לו את הדלת. "איך אינכם מרחמים על יהודי? מדוע אין אתם פותחים לי את הדלת ומכניסים אותי פנימה?" רתח. אולם אין קול ואין עונה. עם זריחת השמש נפתחה הדלת, נכנס האיש פנימה, התחמם והתאכסן במקום ימים מספר. כל אותם הימים לא החליף רבי זאב מילה עם האיש. תמה האיש בלבו: "מדוע שלח אותי המגיד לכאן? אני כמו אוויר, אין יחס, אחזור חזרה לביתי". ארז האיש את חפציו ולפני שיצא פנה לרבי זאב ושאל: "ה"מגיד" ממזריטש שלח אותי לכבודו, ואיני יודע על מה ולמה, אולי אתה יודע מה פשר בואי?" השיב לו רבי זאב מזיטומיר: "אגיד לך מדוע שלחך לכאן ה"מגיד" - כדי שתלמד ממני, כי האדם הוא בעל הבית, ולמי שאיננו רוצה אין הוא מניחו להיכנס... הרהורים רבים ומחשבות רבות נכנסים מידי שעה אל ראשו, לפעמים ללא אישור ורצון מצידו, אותן המחשבות מבלבלים אותו, גורמים לנו לפעול בניגוד לרצוננו, הופכות אותנו מאנשים טובים לאנשים הנשלטים בידי תאוותינו, ואנו לעיתים הולכים שולל אחריהן. כשמישהו נוקש על דלתך, אתה מסתכל בעיינית הדלת ובוחר באותם הרגעים האם להכניס אותו לביתך או לא, אתה בעל הבית. לא פעם אנו נשלטים על ידי אחרים, עושים את רצונם בעל כורחנו, מוותרים על המצפון שלנו ועושים דברים הנוגדים את דעתנו. אומר לנו רבי צבי מזיטומיר: "אתה אדון לעצמך, אתה הוא בעל הבית, אל תתן לאנשים לשלוט בך, אל תתן למחשבות להשתלט עליך, אתה אחראי למי ל"פתוח את הדלת" ולמי לא". מחשבה היא דבר רוחני הנכנסת למוחו של האדם מבלי שירצה, אולם אתה האחראי להוציא אותה לעומת שבאה או להשאיר אותה בראשך ולתת לה לבלבל אותך. זכור! אתה בעל הבית, תסנן את מחשבותיך, תוציא מראשך את הפסולת והכנס את הטוב, לא תמיד זה קל, אולם אם תתאמץ תוכל לטהר את ראשך, להיות מפקס על הרצונות שלך, ולא מבלבל. אמר רבי נחמן מברסלב: "אתה נמצא במקום בו נמצאות מחשבותיך. ודא שמחשבותיך נמצאות במקום בו אתה רוצה להיות..." תחשוב טוב, תרגיש טוב ותהיה במקום בו אתה רוצה להיות ולא היכן שמדיחים אותך להיות...

רונן קרתא

שו"ת הלכתית מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: האם מותר לערוך אירוסין בשלושת השבועות?

תשובה: עד ר"ח אב מותר כרגיל אך בלי מוזיקה, ומר"ח אפשר אבל בלי נטילת ידיים. מקור: שו"ע סימן תקנא סעיף ב.

שאלה: האם מברכים 'שהחיינו' על פרי חדש בימי בין המצרים?

תשובה: א. פרי חדש שלא ימצא ממינו לאחר תשעה באב, וגם אינו יכול לשמור את הפרי עד שבת מפני שיתקלקל, מותר לברך 'שהחיינו' ולאכלו אפילו ביום חול. ב. בשבת - מותר, ויש מחמירים. ג. אשה מעוברת ומי שהוא חולה - מותר להם לאכול פירות חדשים אך לא יברכו עליהם 'שהחיינו'. מקור: שו"ע סימן תקנא סעיף יז, ומשנ"ב ס"ק צט, קא.

שאלה: האם אפשר לקנות תכשיט לאשה ליום הולדת בשלושת השבועות? תשובה: מותר, ותחדש אותו בשבת. מקור: משנ"ב סימן תקנא ס"ק מה.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

"יש את הקונה את עולמו בעלון אחד"

היה שותף

לזיכוי הרבים באיזור מגוריק

לפרטים: 1700-720-500

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)

זו הפעם הראשונה בהסטוריה שהפך ספר יקר זה של **רבנו בחיי זיע"א** להיות מוגש לכל בר בי רב דחד יומא (הרה"ג יצחק ברדא שליט"א)

או באתר:

www.hasdeyinon.org

לרכישה ב"חסדי ינון":

1700-720-500

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

